

The image is a vertical composition of two parts. The left part shows a classical marble statue of a bearded man, likely a philosopher or saint, with long curly hair and a beard, wearing a draped garment. The right part is a religious icon depicting five figures, possibly the Five Holy Fathers, standing behind a large scroll. They are dressed in ornate, patterned robes and have halos. The scroll contains Greek text, which appears to be a portion of the Nicene Creed. The background of the icon is gold leaf.

Την ίδια άποψη σχετικά με τα θαύματα του Απολλωνίου εξέφραζε και ο Νείλος ο Αββάς, τονίζοντας ότι ήταν αποτελέσματα μαγείας, δεν σχετίζονταν καθόλου με

το θείο, και δεν απέβλεπαν σε ψυχικό κέρδος ή στη σωτηρία όπως τα θαύματα του Χριστού.[77] Ο Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης, για τα φιλοστράτεια θαύματα του Απολλωνίου, θεωρεί ότι ήταν θρύλοι που δεν θα επέτρεπε ο Θεός να συμβούν, αν πάλι ήταν «φάσματα μαγγανείας» δεν είχαν καμία δύναμη, αφού θα ήταν γρήγορο το τέλος τους καθώς δεν είχαν τη θεία χάρη.[78] Ο Κύριλλος Αλεξανδρείας αρνείται τελείως τα θαύματα του Απολλωνίου και τα αποδίδει στην εφευρετικότητα του Φιλοστράτου, κάτι που υποστηρίζει και ο Ιερώνυμος, όπως και ο Αρνόβιος ο οποίος θεωρεί τον Τυανέα ως έναν από τους πιο ονομαστούς μάγους.[79]

Ο ιερός Αυγουστίνος πιο επιεικής ως προς τον Απολλώνιο, θεωρεί ότι θα ήταν πιο ανεκτή η αντιπαραβολή του από τους εθνικούς με τους δικούς τους θεούς και μάλιστα με τον Δία, που είχε κάνει πολλά αισχρά έργα.[80] Ο Ανδρέας Καισαρείας στις αρχές του 7ου αιώνα, στην ερμηνεία του για την Αποκάλυψη συγκρίνει τον Απολλώνιο με τον Σίμωνα τον μάγο, αποδίδει δε όλα τα έργα του στη μαγεία και χαρακτηρίζει όσους υποστήριζαν τη θεϊκή δύναμή του ως πλανεμένους, κάτι που υποστηρίζει και ο Αναστάσιος ο Σιναΐτης.[81] Ο Μέγας Φώτιος στη Μυριόβιβλό του αναφέρει για τον Απολλώνιο, ότι όλα τα θαυμαστά που του αποδίδονται προέρχονται από τη φαντασία του Φιλοστράτου. Ο Γεώργιος Μοναχός, δίνοντας ορισμό της μαγείας και της γοητείας, μνημονεύει τον Τυανέα ως μάγο, του οποίου τα θαύματα λέει πως έγιναν με τη συγχώρεση του Θεού και τις ενέργειες των δαιμόνων, γεγονός στο οποίο πιστεύει και ο Γεώργιος Κεδρηνός, λέγοντας ότι ο Θεός επιτρέπει τα δαιμονικά θαύματα για τη δοκιμασία της ορθόδοξης πίστης των χριστιανών, η οποία με αυτόν τον τρόπο γίνεται πιο δυνατή.[82]

(συνεχίζεται)

[72] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.108-109

[73] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.109-110

[74] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.111

[75] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.112

[76] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.114-115

[77] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.116

[78] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.116

[79] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.117

[80] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.117

[81] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.118

[82] ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α., ό., π., σελ.119